

În afară de aceasta Izabela, care era siriană, l-a mai determinat pe bărbatul ei să ridice și un templu idolului lui Baal, căruia i-a dat o mulțime de preoți slujitori. Atunci a început să lucreze Sfântul Proroc Ilie mari minuni, întru vădirea adevărului, adică a marii puteri și stăpânii a lui Dumnezeu.

El a închis cerurile, astfel încât nu a mai plouat timp de trei ani și jumătate; el a chemat foc din cer, care a ars jertfa adusă de Ilie lui Dumnezeu, jertfa pe care el turnase apă de trei ori, ca să facă vădită minunea, care foc peste jertfele aduse lui Baal de către popii idolești nu s-a coborât, chiar uscate fiind acelea; el a adus ploaie pe pământ, curmând seceta doar cu rugăciunea; el a înmulțit minunat făina și uleiul din urciorul văduvei din Sarepta Sidonului și i l-a înviat pe fiul ei; el i-a prorocit lui Ahav că sângele lui îl vor linge câinii, iar Izabelei că tot câinii o

vor mânca, precum au și fost toate, întocmai; el a lucrat multe alte minuni, și a făcut și multe alte prorocii. El a grăit cu Dumnezeu, și a auzit glasul Lui în adierea de vânt lin din Muntele Horeb, care a fost după vijelia năprasnică și după cutremur, și după foc.

Mai înainte de plecarea lui la Domnul, Sfântul Proroc Ilie a uns proroc în locul lui pe Elisei, cerându-i-se așa de către Domnul; atunci el a despărțit Iordanul cu cojocul lui. La urmă, el a fost răpit la ceruri într-un car de foc tras de cai de foc. El s-a arătat pe Muntele Tabor, împreună cu Moise, stând de o parte și de alta a Domnului Iisus Hristos, și grăind cu El, la Schimbarea la Față a Lui. Iar la sfârșitul lumii, Ilie va veni din nou, spre a pune capăt puterii lui Antihrist (Apocalipsa 11).

Sursa: **Sfântul Nicolae Velimirovici**, *Proloagele de la Ohrida - Volumul I*, Editura Egumenița, 2010

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 18 iulie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 19 iulie	18:00	PRIVEGHERE: Vecernia, Litia și Utrenia
Joi 20 iulie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul (hram)
Sâmbătă 22 iulie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 23 iulie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 7-a după Rusalii (Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București



BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„De ce îi este omului de astăzi foame? De iubire și de sens.”

Părintele Nicolae Steinhardt

Nr. 496 / 16 iulie 2023



NE ÎMPĂRTĂȘIM CA SĂ FIM MEREU CU HRISTOS

Să nu faci greșeala de a te compara cu marii trăitori. Că nu prin nevoința și trăirea lor s-au îndumnezeit numaidecât. Ci prin Harul lui Dumnezeu, pentru prezența lor. Și tu, dacă ai această prezență, ai străbătut sorocul pentru împărtășit și nu ești altfel decât marii trăitori. Dar acum se pune o problemă cu aspect tehnic. Când ne împărtășim? Nu timpul decide. Asta-i o greșeală. Decide intensitatea credinței tale, inima ta. Nu ne împărtășim pentru că au venit Paștile sau Crăciunul. Ne împărtășim ca să fim mereu cu Hristos, pentru că nu există numai o împărtășire cu Sfintele Taine, ci și o împărtășire duhovnicească, adică această continuă prezență a inimii noastre la Dumnezeu.

S-a discutat foarte mult în lumea trăitorilor, a oamenilor de credință și

PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC

† 19 IULIE
1914 - 2011

a duhovnicilor când să te împărtășești. Unii spun că la patruzeci de zile. Dar nu timpul decide, ci pregătirea ta interioară, pentru că la un eveniment așa de mare, ca să-L iei pe Dumnezeu, cu adevărat îți trebuie o pregătire. Numărul acesta de patruzeci nu trebuie ignorat. Ce înseamnă numaidecât acest patruzeci? Dragă, mai întâi de toate, un timp ales de Dumnezeu, un timp suficient ca să te pregătești pentru marele eveniment ce are în vedere Veșnicia. (...)

Împărtășirea este în funcție de curățirea inimii tale. Inima e adâncul cel mai adânc din noi. Aș putea să spun că inima e o ființă în ființă. De ce spune Dumnezeu: „Am făcut inima ta ca să locuim în ea”? El nu locuiește oriunde. Dumnezeu, Care Se simte atât de lăudat în slăvile Cerurilor, are plăcerea să locuiască într-o inimă de om. Este locul pe care l-a făcut special ca să fie găzduit El. (...) Curățirea inimii ar fi deci un motiv care trebuie respectat în vederea primirii Sfintei împărtășanii cu Trupul și Sângele Mântuitorului.

Așa cum am spus, împărtășirea nu trebuie considerată după idei fixe, numaidecât deasă sau rară. Rară, pentru că e prea mare Dumnezeu, prea mare harul Său și îți trebuie o pregătire. Dacă n-ai haină de nuntă...!? Păi, Scriptura spune că te leagă și te dă afară. Deci, trebuie să fii pregătit. Și dacă te împărtășești foarte des, începi, ca ființă omenească nerodată, neșlefuită, s-o iei ca pe un obicei, nu cu teamă și cu

frică de Dumnezeu. Dacă ai această teamă de Dumnezeu cu adevărat și te gândești la importanța acestui fapt, atunci ești bun de împărtășit mai des. Dar dacă o iei din obișnuință sau zilnic, cum am auzit că se face în unele părți, este o greșală extrem de mare.

- Cât de des ne putem împărtăși? Ce criteriu să avem pentru apropierea de Sfintele Taine?

- Nu timpul decide. Că poți să postești o săptămână întreagă sau două, în schimb ești plin de răutate cu unul și altul, judeci, vorbești de rău – asta te oprește de la împărtășit. Cine este pregătit, se poate împărtăși foarte des. Foarte des, dar să i se dea și un timp de pocăință sau să i se dea un timp de postire. Biserica a fixat posturi ca să scăpăm de umflătura asta sufletească, gâtul ăsta gros, întins și înălțat: mândria. Vă puteți împărtăși o dată pe lună, până la 11-12 ori pe an. Dar lucrul acesta îl discutați cu duhovnicul. Pentru că el știe viața voastră și rădăcinile vieții faptelor voastre.

- Dacă mă împărtășesc într-o duminică, după ce m-am spovedit, pot să mă împărtășesc a doua duminică cu aceeași spovedanie?

- Nu. Ai putea să te împărtășești dacă nu ai greși. Dar care-i acela care să nu fi greșit timp de o săptămână? (...) Și apoi, să te împărtășești la o săptămână e cam des.

- Este întotdeauna necesară spovedania înainte de Sfânta împărtășanie?

- Este, ca să ți se ierte păcatele. E nevoie să te spovedești nu numai când te împărtășești, ci să te culci mereu cu liniște, spovedit. Te duci la pansat de câte ori ești rănit. Lumea e obișnuită să spună niște păcate, dar să știi că foarte puțini își pun problema unor păcate pe care noi le numim păcatele lipsirii, adică faptele bune pe care le puteai face și nu le-ai făcut. Vedeți, și asta înseamnă o curățire. A vorbit de rău, nu s-a rugat suficient și permanent... Mai întâi de toate, cine știe să facă ce e bine și nu face, păcat are (Iacov 4, 17).

Și eu recomand tuturor să se spovedească bine, ceea ce înseamnă să te gândești la spovedit cu mult timp înainte, adică să-ți faci mereu acest control, iar la spovedit să te duci pregătit. Te ajută duhovnicul, căci s-ar putea să uiți unele lucruri, dar, în orice caz, nu te duce nepregătit sau din obișnuință. Cu nevrednicie se împărtășește un om împătimit, necurățit, nespovedit, fără grijă, care merge din obicei sau nu s-a spovedit cu adevărat. Pentru că o spovedanie bună este ca tu să fii pe poziția de a nu mai face. Nu să te spovedești și să spui că „și-așa fac”. Asta e o fraudă. Nu trebuie să te îngrijoreze marile păcate, pentru că toate se iartă, dar să fii pe o poziție de mare căință. Că se întâmplă, e accident, dar nu e deliberarea ta, nu-i nepăsarea ta, nu e pocăință falsă. Când te pocăiești cu adevărat, te duci ca să nu mai faci. Altfel ești vinovat de participare, nu de accidentare.

Sursa: manastireasuruceni.md

**SFÂNTUL
NICOLAE VELIMIROVICI**
1880 - 1956

**POMENIREA SFÂNTULUI
PROROC ILIE TESVITEANUL**

Sfântul Proroc Ilie – văzătorul de Dumnezeu, făcătorul de minuni și zilotul dumnezeieștii credințe – s-a născut din seminția preotească a lui Aaron în pământul Arabiei, în cetatea Tesvi, pentru care pricină s-a și numit Tesviteanul. Când s-a născut pruncul Ilie, tatăl lui, Sovac, a văzut îngerii lui Dumnezeu cum șed în jurul copilului și îl înfășoară cu foc, și îl hrănesc cu pară de foc. Aceasta a preînchipuit caracterul de foc al Sfântului Ilie și puterea lui de Dumnezeu dăruită. El și-a petrecut anii tinereții în cugetări dumnezeiești și în rugăciune, retrăgându-se adesea în pustie și rugându-se singur în liniște și tăcere, înaintea Domnului. În acea vreme regatul lui Israel era împărțit în două părți disproporționate: regatul lui Iuda consta numai din două seminții, ale lui Iuda și Veniamin, cu capitala la Ierusalim; iar regatul lui Israel consta din celelalte zece seminții, având capitala la Samaria.

Cea mai mare luptă a vieții Sfântului Proroc Ilie a fost cu regele israelit Ahav, și cu a lui nelegiuită nevastă Isabela, căci din cauza ei Ahav se închina idolilor, întorcând astfel și poporul de la slujirea Adevăratului Dumnezeu Celui Unul, și făcându-l să se închine la lucruri.